

mesu, ker se mu do mrličev gabi, in jih ne more prebaviti. Nek mlad mož se je zgovoril s svojim očetom, da sta ubila nevesto, oziroma sinaho, in razdelila med sabo njeno meso. Očetje moré svoje otroke, in otroci svoje stariše. Take groze in žalosti še ni bilo, kar svet stoji.

Naši dopisi.

Z Dunaja 28. julija. — Ali pridejo ali ne pridejo? to je še dan za dnevom vprašanje, katero največ prežvekujejo tukajšnji judovski listi. Kdo pa so tisti, ki imajo priti? to menda uganejo naši bralci sami, ki vedó, da so Čehi liberalcem še zmirom hud trn v peti, kajti če pride onih 44 poslancev iz Českega, kateri so dosihmal hrbet kazali dunajski zbornici, zmešali bi jim ustavoversko štrono hudó in nesrečni dualizem, ki je takraj Litave njim gospodstvo v roke dal, utegne propasti. Zadnji čas dela ustavakom pa še posebno to sive lasé, da se Čehi razgovarjajo s Poljaki ter se bojijo, da bode ustavaški glorijski konec, če se Čehi porazumejo s Poljaki. Zato jim je uže milo slišati, da se je raztrgala nit dogovorov nemških Pemcev s prvaki českimi. Vendar se o tem motijo, če je res to, kar je v včerajšnjem listu „Osten“ pisal, rekši, da „se nit razprav med Čehi in Nemci, četudi je le tanjka nitka, vendar še od obeh strani naprej prede“ in da je prvomestnik nemškega kluba dr. Schmeykal objavil prvomestniku českih zaupnih mož dr. Riegerju, da še ta teden bode volitev nemško-pemske komisije gotova, ki se ima konečno pogajati s česko komisijo. Da bi tudi mi Slovani danes raji ko jutri slišali gotovo vest, da Čehi stopijo v državni zbor, tega pač ni treba zagotvljati. Kakor pa je prihod Čehov v državni zbor negotov še danes, tako nejasen je tudi še program Taaffe-ov, in če bi smeli — kar ta hip še nikakor nočemo — verjeti čenčam, ki jih je stara „Presse“ pod naslovom: „Ein Interview mit dem Grafen Taaffe“ uni dan razkladala, bil bi grof Taaffe o svoji politiki prav to, kar Slovenci imenujemo „šviga švaga čez dva praga“, ki misli, da je vse storil, če je pripomogel, da je bilo 10 konservativnih poslancev iz vrste velikega posestva českega izvoljenih. Avstrija potrebuje radikalnega zdravila, da se reši propada, v katerega so jo tirali ustavoverci. Pri zadnjih volitvah je ljudstvo dosti glasno govorilo, da jim ne zaupa, saj so izgubili 50 poslanstev. Ali ni to, ali niso hude pritožbe o narodno-gospodarskem polomu dosti žive priče, da v Avstriji ne more dalje več tako ostati? Previdnemu biti je pač treba ministru, katerega je zupanje Nj. veličanstva pozvalo, da iz blata potegne zavoženi državni voz; al če vidi, da velika večina narodov za njim stoji, nima ga biti strah pred kliko, ki se je dosihmal drznila, v dunajskih judovskih listih koló merodajne politike goniti. „Audacem fortuna juvat“, naj bode njegovo gêslo in presukalo se bode kmalu vse na bolje. Če narodni in konservativni poslanci pridejo v državni zbor, pa ne vedó, kakošne namere ima ministerstvo, lahko se primeri, da ti, ki so danes prijatelji njegovi, se vstopijo v opozicijo do njega. — Še drugo, kar radi kvasijo judovski liberalci, da begajo ministra Taaffe-a, je to, kar je nedavno prinesla „Grazer Tagespost“ in je hipoma ponatisnila nova „Presse“, češ, da je grof Hohenwart pisal nekemu odličnemu prijatelju, da „minister Taaffe le, kakor sv. Janez Izveličarju, pot pripravljaja njemu (Hohenwartu).“ Ker pa je Hohenwart „strah“ ustavovercem, je hipoma dunajska Judinja ponatisnila zlagano pismo. Ko je grof Hohenwart to izvedel, poslal je „Pressi“ par vrstic, s katerimi na kratko pravi, da je celo pismo od konca

do kraja zlagano (erlogen). A kaj stori Judinja? Ne, da bi bila na dobro vidno stran, kakor je „Tagespostno“ laž na čelo svojemu listu natisnila, natisnila je Hohenwartovo pismo v skriti kot med „Mittheilungen aus dem Publikum“!! — Tako ravnanje, ki je celó prepovedano po tiskovni postavi, kaže nepoštenost dunajskih judov. Gledé na tako rokodelstvo ustavaških listov morala bi pač prva skrb konservativnega ministerstva biti, — če pridemo kedaj do tega — da se korenito ustavi rokovnaštvo tacih tukajšnjih časnikov, ki „delajo javno mnenje“; če se to zadavi, zadavilo se bode tudi rokovnaštvo pritlikovcev, kakor so „Tagesposta“, „Laibacher Tagblatt“, „Cillier Zeitg.“ itd.

Iz Ljubljane. (Iz seje deželnega odbora 25. julija) imamo poročati sledeče: Deželni inženir gosp. Wičel dobil je nalog, da ogleda naprave zoper povodnje Unca v planinski dolini, in da preišče, kaj je treba popraviti in kaj še storiti. — Za napravo tehničnih stavb za brambo savskega bregú pri Gorenji Savi nad Bésnico se je deželni odbor obrnil na deželno vlado. — Vodja deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu gosp. Rih. Dolenc bode po 15. avgustu t. m. šel na Dolenjsko, kjer bode — po dogovoru s kranjsko kmetijsko družbo, katera je za to potovanje si od ministerstva izprosila državne podpore — po več krajih podučeval o pridelovanji vina in sadja. — Sklenilo se je, da se oni najdenici kranjskih mater, kateri so od leta 1877. v dunajski najdenišnici, oziroma iz dunajske najdenišnice na rejo oddani, vzamejo na Kranjsko v rejo. — Deželni odbor je pritrdil, da se pomočnemu učitelju v Cerkljah določi 360 gld. remuneracije na leto, in za šolo v Velikem Gabru dá 100 gold. subvencije iz normalno-šolskega zaklada za notranjo opravo.

— Skupščina antropologov in prazgodovinarjev, katero smo napovedali o zadnjem našem listu, je, kakor je po programu obravnav bilo določeno, trajala dva dni, v ponedeljek in torek. Sešlo se je precej tujih odličnih učenjakov, ki so razpravljali zanimive reči. Dvorana bila je obá dva dni precej polna občinstva, ki je pozorno poslušalo predavanja in debate o njih. Po predlogu gosp. Dežmana je predsedoval skupščinam pl. Hochstetter, c. kr. dvorni svetnik in načelnik c. kr. dunajskih muzej; zapisnikarja pa sta bila gosp. Dežman in dr. Much. Majhna razstava mnogih starin in narodne nošnje naših Kranjic bila je zanimiva. — Drugi pot kaj več o tem shodu. Ne moremo si kaj, da ne bi omenili, kako breztaktno in — reči moramo naravnost — kako neumno je „Laibacherica“ napovedala skupščino „antropologov“, ko je dolgem spisu pritaknila „den unseligen nationalen Hader als wenig empfehlenswerthes Aushängeschild für unser schönes Land“! Če je narodni prepir „ein wenig empfehlenswerthes Aushängeschild“, vprašamo „Laibacherico“: kdo pa so tisti, ki netijo „narodni prepir“? Ali mi, ki v svoji slovenski domačiji zahtevamo pravice, ki nam naravno in postavno gredó, ali pa vi tujci in renegati, ki nam jih jemljete? Naj bi „Laibacherica“ pisec bral Dežmanove „proklete grablje“, pa bo lahko sodil, kdo dela prepir. Zato ni bila „Laib.“ modra, da je očitala, kar naj bi bila raje — zamolčala!

— Česar smo tri dolga leta pričakovali, zgodilo se je na veliko radost vsem domoljubom 25. dne t. m. — po prečastitem gosp. knezoškofu dr. Pogačarju je bil namreč gosp. Karol Klun, častiti naš deželni in državni poslanec, vmeščen na baron Ravberjev beneficij.

— Občespoštovani vodja tukajšnje c. k. finančne direkcije gosp. Alojzij Christ je proslavljen za c. k. dvornika svetnika.

— Gosp. Janko Pajk je postal profesor v Brnu.

— V občnem zboru „narodne tiskarne“, ki je bil 27. dne t. m., so bili v upravni odbor voljeni gospodje: dr. Ahačič, dr. Drč, dr. Dominkuš, Fr. Hren, Fr. Kolman, M. Kreč, J. Kušar, dr. Mošé, dr. Munda, V. Pfeifer, dr. Papež, Ferd. Souvan, J. Strzelba, K. Tekavčič in dr. Zarnik.

— Slavni naš rojak gosp. Davorin Jenko, skladatelj neumrjoče pesmi „Naprej zastava Slave“, je iz Beligrada prišel na počitnice na svoj dom na Gorenjskem.

— Dr. Kraus je po dolgem trpljenji vsled roparskega udarca na glavo v Škofji Loki umrl. Hudodelnika še nimajo; naj bi se bistroumnemu sodniku gosp. L. Ravnikarju posrečilo, kmalu na sled priti morivcu!

— Ravnokar nam je došla žalostna vest, da je gospá Marija Bradaška, supruga kr. gimnazijskega ravnatelja zagrebškega gosp. Fr. Bradaška po kratki a teški bolezni 24. dne t. m. v Lipiku umrla. Bila je rajnka z dušo in telesom Slovanka, zato z njenim soprugom in rodovino njeno vred na grobu domorodkinje žaluje domovina naša!

— Na Vrhniki je v nedeljo zvečer nastal hud požar, ki je vpepelil okoli 40 poslopij, med katerimi 26 hiš; tudi stolp cerkve je zgorel, in ječa okrajne sodnije bila je v nevarnosti. Nastal je ogin v neki majhni krčmi, kako, nismo izvedeli. Nesreča je tem večja, ker lani 8. avgusta je bil tudi strašen požar; v novinesreči je le to še sreča, da so razen 7 pogorelcev, vsi drugi zavarovani.

— Ravnokar nam je došla vesela novica, da dobroznani rodoljub gosp. Ivan Dolinar iz Trsta pride za poštarja v Škofjo Loko. Narodna stvar v Trstu zgubi veliko po njegovem odhodu, Loka pa pridobi izvrstno národno moč.

— (Vabilo na veselico pod milim nebom na vrtu čitalniške restavracije), katero o lepem vremenu prihodnjo nedeljo, 3. avgusta napravi čitalniško društvo s sledečim programom: 1) Havlasa — „Padajte bračo, zbor. 2) Nedved — „Zvezdi“, zbor z bariton-samospevom. 3) Heidrih — „O tihí noči“, čveterospjev (nov). 4) Zajic — „Lovačka“, zbor (nov). 5) Vogel — „Cigani“, zbor s tenor-samospevom, katerega poje gosp. Meden. 6) Eisenhut — „Bura“, zbor z bariton-samospevom. 7) Eisenhut — „V naravi“, šaljivi zbor. 8) Mašek — „Bleško jezero“, zbor. 9) Zajic — „Davoria“, zbor (nov). — Med petjem godba. Začetek veselici 7 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. — Vstopnina za ude čitalnice 30 kr., za vsacega družega 40 kr.

Odbor čitalničin.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Črni oblaki se v prihodnjem državnem zboru kupičijo na Andrassyjevo turško politiko. V zadnjem zboru je konservativna stranka in njen načelnik grof Hohenwart glasovala za Andrassyjevo orientarno politiko zato, ker se je do onega časa vrtila tako, da so poslanci naše stranke si mislili: „med več hudimi rečmi izvolimo si manj hudo.“ Al takrat se nikomur ni dozdevalo, da bode minister Andrassy še le po krvavi obsedi Bosne in Hercegovine s Turčijo pogodbo sklenil, katera bode malo zlo čez noč prestvarila v veliko, silno nesrečo. Zdaj pa je avstrijsko-turška pogodba (konvencija) rahlo véz med konservativnimi poslanci in pa med ministrom Andrassyem popolnem raztrgala. Opozicija proti grofu Andrassyju je s tem se zopet oživila in se ne bo obračala samo proti zvezi Andrassyjevi z

ustavaki od leta 1871. (katera gotovo še danes med njimi obstoji), ampak proti njegovi vnanji politiki.

— Poslancev v državni zbornici je skupaj 353 med temi je 131 novih mož. Časniki te poslance razvrstujejo v dve vrsti: liberalce in konservativce in mislijo, da na Češkem je izvoljenih 48 liberalcev, 44 pa konservativcev, skupaj 92, — na Moravskem 17 liberalcev, 19 pa konservativcev, skupaj 36, — na Šlezkem 10 liberalcev, a noben konservativce, — v doljni Avstriji 8 liberalcev, 9 konservativcev, skupaj 17, — na Solnograškem 2 liberalca, 3 konservativci, skupaj 5, — na Tirolskem 9 liberalcev in 9 konservativcev, skupaj 18, — v Predarlškem 1 liberalce, 2 konservativca, skupaj 3, — na Štajarskem 15 liberalcev, 8 konservativcev, skupaj 23, — na Kranjskem 2 liberalca, 8 konservativcev, skupaj 10, — na Koroskem 8 liberalcev in 1 konservativce, skupaj 9, — na Goriškem 3 liberalci in 1 konservativce, skupaj 4, — v Istriji 3 liberalci in 1 konservativce, skupaj 4, — v Trstu 3 liberalci in 1 konservativce, skupaj 4, — v Dalmaciji 1 liberalce, 8 konservativcev, skupaj 9, — v Galiciji 5 liberalcev, 58 konservativcev, skupaj 63, — v Bukovini 6 liberalcev, 3 konservativci, skupaj 9, — po takem 147 liberalcev, 179 pa konservativcev. — Še le obnašanje v državnem zboru bode kazalo, ali je ta razvrstitev popolnem resnična ali ne. Vsakako večina konservativnih poslancev je gotova, pa ne ravno velika.

— Presv. cesar je po povodnjah in toči poškodovanim Štajercem iz svoje zasebne blagajnice daroval 10.000 gold.

— Pod naslovom: „Ende des deutsch-čechischen Ausgleiches“ donáša zadnji list „Pol. Frag.“ prežalostno novico, da ni več upati na mirno spravo med Nemci in Čehi. In ker je ta časnik v dotiki z merodajnimi osobami obeh strank in je videl in vedel, da nemški Pemci ne marajo sprave, zato smemo misliti, da ne piše, kar ni resnično. V tem članku pravijo „Pol. Frag.“: „Wir freuen uns über den Ausgang nicht, weil er uns seit Monaten vor Augen stand, aber es ist gut, dass der Humbug aus der politischen Tagesliteratur endlich verschwindet.“

Iz Turčije. — Finančni minister je sultanu poročilo izročil o stroških zadnje vojske. Ti stroški znašajo 4500 milijonov frankov (frank = 40 kr.) Pravijo, da je to poročilo sultana zelo potrló; zakaj? ne vemo, saj ima pri Angležih in drugih judih še kredita dovolj.

Popravek. V zadnjem listu se je v dopisu „iz Rusije“ pri razkaldanji naredila neljuba napaka. Zadnji dve vrsti 238. strani bi morali stati še le na 239. strani med 14. in 15. vrsto.

Listnica vredništva. Gosp. J. P. v T.: „Poslanega“ ne moremo natisniti, želeč, da je, iz ozira na obé strani, konec javni polemiki.

Žitna cena

v Ljubljani 23. julija 1879.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 83 kr. — banaške 8 gold. 14 kr. — turšice 4 gold. 60 kr. — soršice 6 gold. 93 kr. — rži 4 gold. 39 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 4 gold. 39 kr. — ajde 5 gold. 4 kr. — ovsa 2 gold. 93 kr. — Krompir 3 gold. 20 kr. 100 kilogramov.